Datum van inontvangstneming	:	29/05/2017

Zaak C-185/17

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

10 april 2017

Verwijzende rechter:

Administrativen sad Varna (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

30 maart 2017

Verzoeker in cassatie:

Nachalnik na Mitnitsa Varna

Verweerster in cassatie:

[redacted]

BESCHIKKING

[OMISSIS]

Varna, 31 maart 2017

Administrativen sad Varna (hogere bestuursrechter Varna), [OMISSIS] kamer voor cassatiezaken [OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS] overweegt als volgt:

De instantie is ingeleid door het beroep in cassatie van het Mitnitsa Varna (douanekantoor Varna) tegen beschikking nr. 1856, gewezen op 20 oktober 2016 in de bestuursstrafrechtelijke zaak geregistreerd bij de Varnenski rayonen sad (bestuursrechter Varna) onder nr. 1383/2016. De verwijzende rechter is tot het oordeel gekomen dat voor de juiste beslechting van het hem voorgelegde geschil een uitlegging van bepalingen van het Unierecht noodzakelijk is.

I. Partijen:

1. Verzoeker in cassatie – douanekantoor Varna met adres te Varna [OMISSIS].

2. Verweerster in cassatie – [redacted] [redacted] [OMISSIS], gevestigd en kantoorhoudende te Dolna Banya [OMISSIS]

3. Aan het geding neemt voorts deel de openbare aanklager bij de Varnenska okrazhna prokuratura (parket district Varna).

II. Voorwerp van het geschil

Vonnis nr. 1856 van 20 oktober 2016 in de bestuursstrafrechtelijke zaak geregistreerd bij de Varnenski rayonen sad onder nr. 1383/2016, waarbij het boetebesluit nr. 310/2015 van 18 februari 2016 nietig is verklaard dat aan [redacted] [redacted] [OMISSIS], gevestigd en kantoorhoudende te Dolna Banya [OMISSIS] wegens schending van artikel 234, lid 3, punt 1, juncto artikel 234, lid 1, punt 1, van de douanewet (Zakon za mitnitsite) een boete van 96 955,52 BGN had opgelegd, ter hoogte van 150 % van het bedrag aan ontweken heffingen.

III. De aan de prejudiciële verwijzing ten grondslag liggende feiten

III.1. Op 10 augustus 2015 is in de haven van Varna de tanker COSMO binnengelopen, met een lading van een totaal brutogewicht (onder vacuüm) van 4384630 kg, aangeduid als „gasolie 10 ppm, behandeld met waterstof". De goederen zijn met de aangifte nr. 2005/1000 van 10 augustus 2015 aan de douaneautoriteiten aangeboden; begunstigde van de wissel was de Banque cantonale de Genève.

Door middel van het cognossement van 4 augustus 2015 heeft [redacted] zich gelegitimeerd als bestemmeling van de goederen **[Or. 2]**

Op 10 augustus 2015 werd op de douaneplaats „haven van Varna" bij het douanekantoor Varna de uitslag tot verbruik en de opname van de goederen in de schorsingsregeling voor de accijnsbetaling aangetekend. Daarbij werden in veld 31 van het Enig document de goederen omschreven als „gasolie 10 ppm voor arctische klimaatzones, met een zwavelgehalte tot en met 0,0001 %, behandeld met waterstof, klasse 4 van norm EN 590, 1236742 kg gewicht onder vacuum, 1235100 kg gewicht onder lucht, 1517660 liter, dichtheid bij 15 graden Celsius 816,1, in 24 tankwagons, overeenkomstig bijgevoegde omschrijving". De goederen zijn in veld 33 aangegeven met tariefpost 2710194390, met [redacted] als bestemmeling. De douaneaangifte (op grond van het Enig document) is krachtens volmacht verricht door [redacted] als onmiddellijk vertegenwoordiger van Morfey Logistic EOOD [OMISSIS] en is op 10 augustus 2015 onder nr. 15BG002005H000559-0 geregistreerd.

Ambtenaren van de douanepost 2005 „haven Varna” hebben monsters afgenomen voor analyse, en onder nr. 29/10.08.2015 zowel een protocol voor de monsterafname als een verzoek tot analyse opgesteld.

Bij schrijven nr. 32-156240 van 11 augustus 2015 heeft het douanekantoor Varna met het oog op een analyse van de met het Enig document J4M5BG002005H000559-0/10.08.2015 aangegeven goederen twee monsters verstuurd aan het regionale douanelaboratorium Ruse, om de aard van de goederen te bepalen en zo tot een tariefindeling te komen.

Bij brief, geregistreerd op 14 september 2015 onder nr. 32-184727, heeft de Tsentralno mintnichesko upravlenie (centrale douaneadministratie) Sofia op basis van het verslag nr. 11 12.8.2015/08.09.2015 van het douanelaboratorium Ruse haar standpunt bepaald met betrekking tot de tariefindeling en de douanebehandeling van de goederen. Overeenkomstig de conclusie van het verslag van het laboratorium moest het monster als „aardolie” (aardolieproduct) worden aangemerkt, waaraan paraffine en naftenische koolwaterstoffen (niet aromatische koolwaterstoffen) waren toegevoegd. De destillatiekenmerken en bepaalde andere indicatoren lieten zien, dat het onderzochte monster beantwoordde aan de vereisten om te worden aangemerkt als „halfzware oliën” overeenkomstig hoofdstuk 27, aanvullende aantekening 2, onder c), van de gecombineerde nomenclatuur, aangezien bij een destillatie volgens de ISO-3404-methode tot 210 graden celsius minder dan 90 % van het volume, inclusief verliezen (40,6), en tot 250 graden celsius 65 % van het volume of meer (82,3) gedestilleerd werd. De resultaten van de door het laboratorium onderzochte indicatoren kwamen goed overeen met de gegevens in de begeleidende documenten. Op grond van het verkregen resultaat werd het onderzochte monster geclassificeerd als product afkomstig van de verwerking van aardolie, „halfzware olie”, kerosine.

Volgens genoemd schrijven van de centrale douaneautoriteiten van Sofia, moesten op grond van het verslag nr. 11 12.8.2015/08.09.2015 van het douanelaboratorium de goederen waar de geanalyseerde monsters van waren genomen, worden aangemerkt als olie (aardolieproduct) in de zin van hoofdstuk 27, aantekening 2, van de gecombineerde nomenclatuur (GN) van de Europese Unie, daar de niet-aromatische bestanddelen (paraffinische koolwaterstoffen en naftenische koolwaterstoffen) overheersten ten opzichte van de aromatische bestanddelen. Het betrokken product viel onder de definitie van „halfzware oliën” in de zin van aanvullende aantekening 2, onder c), bij hoofdstuk 27 GN en was kerosine (reactiemotorbrandstof). Het bevatte geen biodieselgehalte in de zin van aanvullende aantekening 5.

Voorts werd in het schrijven uiteengezet dat kerosine op grond van de bepalingen 1 en 6 van de algemene regels voor de interpretatie van de GN, aantekening 2 bij hoofdstuk 27 GN, de bewoordingen van post 2710 („aardolie en olie uit bitumineuze mineralen, andere dan ruwe”) en de GN-codes 27101921 („reactiemotorbrandstof”) en 27101915 („andere”) en rekening houdend met de

toelichtingen op de GN voor de onderverdelingen 2710 19 21 en 2710 19 25 moet worden ingedeeld onder GN-code 27101920 indien het gaat om reactiemotorbrandstof, en onder GN-code 27101925 in alle andere gevallen.

In een op 20 oktober 2015 ontvangen reactie van [redacted] (nr. 32-215421) werd gesteld dat een deel van de in het Enig document nr. 15BG002005H000559-0 van 10 augustus 2015 aangegeven hoeveelheid reeds als dieselmotorbrandstof met GN-codes 2710 19 43 en 2710 20 11 was uitgeslagen tot verbruik **[Or. 3]** en dat de vereiste documenten waren afgegeven.

Nu de brandstof niet bestemd was voor gebruik voor reactiemotoren, hebben de douaneautoriteiten als GN-code GN-code 2710 19 25 ingevoerd, ter vervanging van de in het Enig document nr. 15BG002005H000559-0 van 10 augustus 2015 genoemde GN-code 2710 19 43.

Op grond van genoemde omstandigheden waren de douaneautoriteiten van mening, dat de goederen die in veld 31 van het Enig document nr. 15BG002005H000559-0 van 10 augustus 2015 waren omschreven als „met waterstof behandeld gasolie 10 ppm met een zwavelgehalte tot en met 0,001 % voor arctische klimaatzones, klasse 4 overeenkomstig norm EN 590”, hadden moeten worden ingedeeld onder GN-code 2710 19 25, dat hiervoor in de verhouding met derde landen een douanetarief van 4,7 % zou moeten gelden en dat de hierdoor ontweken, door de douaneautoriteiten te innen rechten en heffingen in totaal 53864,18 BGN en 10772,83 BGN (btw) bedroegen.

Ingevolge artikel 201, lid 1, onder a), en artikel 201, lid 2, van verordening (EEG) nr. 2913/92 ontstaat een douaneschuld bij invoer op het tijdstip waarop de desbetreffende douaneaangifte wordt aanvaard. Ingevolge artikel 54, lid 1, van de Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (wet op de omzetbelasting; hierna: „ZDDS”) ontstaat op het tijdstip waarop de douaneschuld ontstaat, (ook) de verplichting tot betaling van btw. Het toepasselijke btw-tarief bedraagt 20 % (artikel 66, lid 1, punt 2, ZDDS), waarbij de heffingsgrondslag wordt bepaald overeenkomstig artikel 55, lid 1, ZDDS.

Volgens het Enig document nr. 15BG002005H000559-0 van 10 augustus 2015 voor de aangifte van de goederen zijn door de vennootschap de volgende heffingen betaald: douane – 0 BGN, btw – 232709,84 BGN.

Op de grondslag van het Enig document, nam de Nachalnik na Mitnitsa Varna (hoofd van het douanekantoor Varna) op 3 november 2015 een besluit, geregistreerd onder nr. 32-2280-61, waarbij de GN-code werd gecorrigeerd en gewijzigd in 2710 19 25, de gegevens in het Enig document werden aangepast en de betaling van douanerechten ter hoogte van 53864,18 BGN en van een bedrag aan btw van 10772,83 BGN werd bevolen.

In het licht van het voorgaande ging het douanekantoor Varna ervan uit dat [redacted] krachtens artikel 234, lid 1, punt 1, van de douanewet juncto artikel 20, leden 1 en 6, van verordening (EG) nr. 2454/1993 houdende vaststelling van

[redacted]

enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek, bestuursstrafrechtelijk aansprakelijk was. Bijgevolg is jegens de vennootschap op 8 december 2015 beschikking nr. 248 gericht, waarbij een bestuursrechtelijke inbreuk is vastgesteld. Op grond van deze beschikking heeft het hoofd van het douanekantoor Varna op 18 februari 2016 het boetebesluit nr. 310/2015 genomen, waarbij aan [redacted] een boete ter hoogte van 96955,52 BGN werd opgelegd wegens schending van artikel 234, lid 1, punt 1, juncto artikel 234, lid 1, punt 2, van de douanewet. De goederen die voorwerp vormen van de inbreuk, werden aangeduid als „accijnsplichtige goederen", aangezien de onder GN-code 271019 geclassificeerde goederen volgens artikel 13, lid 1, punt 2, van de Zakon za aktsizite i danachnite skladove (wet op de accijns en de belastingentrepots; hierna: „ZADS") energieproducten zijn, die krachtens artikel 2, punt 2, ZADS zijn onderworpen aan accijns.

III.2. Tegen het boetebesluit nr. 310/2015 van het hoofd van het douanekantoor Varna van 18 februari 2016 is [redacted] in beroep gegaan bij de Varnenski rayonen sad, die de gegrondheid van het beroep heeft onderzocht. Gezien het verzoek van de procesvertegenwoordiger van [redacted] en ter opheldering van de aan het geschil ten grondslag liggende feiten, heeft de rechter een scheikundig deskundigenbericht bevolen, en hiervoor de volgende opdracht geformuleerd.

1. Conform de volgende (in onderstaande tabel opgenomen) indicatoren en overeenkomstig norm EN 590:2004 (die norm 590:1999 vervangt) dient een controlemonster dat zich bij de douane te Varna bevindt, te worden onderzocht. Nadat antwoord is verkregen op de vraag of het onderzochte monster beantwoordt aan de definitie van „gasolie voor arctisch klimaat of klimaat met ruwe winters in klasse 4", dient een conclusie te worden geformuleerd:**[Or. 4]**

2. Antwoord moet worden gegeven op de vraag of het onderzochte monster beantwoordt aan de definitie van „kerosine".

Ter bepaling van de kenmerken en eigenschappen van het product, werd de analyse opgedragen aan een onafhankelijk erkend laboratorium voor aardolieproducten van het onderzoekscentrum „SGS Balgaria" EOOD. In de hierna volgende tabel zijn de indicatoren opgenomen aan de hand waarvan het litigieuze product is onderzocht, alsmede de analysemethoden en verkregen resultaten:

Nr.	Indicatoren	Eenheid	Gestandaardiseerde methode	Resultaat
1.	Dichtheid bij 15 ° C	kg/m^3	BDS EN ISO 12185:2003	816,1
2.	Cetaanindex	-	BDS EN ISO	46,6

	(getal berekend)		4264:2008	
3.	Kinematische viscositeit bij 40 ° C	mm^2/s	BDS EN ISO 3104+AC:2001	1,626
4.	Polycyclische aromatische koolwaterstoffen	massa %	BDS EN 12916:2006	0,4
5.	Totaal aan aromatische bestanddelen	massa %	BDS EN 12916:2006	16,7
6.	Troebelingspunt	° C	BDS EN 23015: 1997	Min 48
7.	Samenstelling destillatie-kenmerken			
	- Kookpunt	° C	BDS EN ISO 3405:2011	174,3
	- Vol. 10 % terugvinding	° C	BDS EN ISO 3405:2011	192,0
	- Vol. 50 % terugvinding	° C	BDS EN ISO 3405:2011	217,9
	- Vol. 90 % terugvinding	° C	BDS EN ISO 3405:2011	266,1

	- Vol. 95 % terugvinding	° C	BDS EN ISO 3405:2011	280,2
	- Eindkookpunt	° C	BDS EN ISO 3405:2011	290,2
	- Opbrengst	vol. %	BDS EN ISO 3405:2011	98,3
	- Verliezen	vol. %	BDS EN ISO 3405:2011	0,4
	- Residu	vol. %	BDS EN ISO 3405:2011	1,3
	- Tot 180 ° C gedestilleerd	vol. %	BDS EN ISO 3405:2011	1,5
	- Tot 210 ° C gedestilleerd	vol. %	BDS EN ISO 3405:2011	39,3
	- Tot 250 ° C gedestilleerd	vol. %	BDS EN ISO 3405:2011	80,2
	- Tot 340 ° C gedestilleerd	vol. %	BDS EN ISO 3405:2011	
	- Tot 350 ° C gedestilleerd	vol. %	BDS EN ISO 3405:2011	

[Or. 5]

Aangezien onvoldoende monsters werden onderzocht om alle indicatoren te kunnen bepalen die noodzakelijk waren om vast te kunnen stellen of was voldaan aan de in norm EN 590:2-14 vervatte vereisten om te kunnen spreken van dieselmotorbrandstof bestemd voor arctische klimaatzones of barre winterse omstandigheden van klasse 4, werd ter onderbouwing van de conclusie die werd

afgegeven in het kader van het beroep voor de Varnenski rayonen sad, gebruikgemaakt van de informatie uit eerdere studies met betrekking tot het cetaangetal en de filtreerbaarheidsgrens (cold filter plugging point, CFPP) van het product, die waren verricht aan de hand van de methoden die volgens de normen EN ISO 5165 en EN 116 dienden te worden gevolgd.

Aan de hand van de resultaten van de laboratoriumanalyses en de eerdere proeven en overeenkomstig de in het deskundigenbericht geformuleerde opdracht is de expert tot de volgende conclusie gekomen:

1. De resultaten van de tests op het controlemonster van de litigieuze goederen in het laboratorium van het onderzoekscentrum „SGS Balgaria“ EOOD overeenkomstig de indicatoren voor de norm 590:2014 (die de normen EN 590:2004 en EN 590:1999 vervangt), tonen aan dat deze goederen beantwoorden aan de definitie „brandstof voor dieselmotoren voor arctische klimaatzones of barre winterse omstandigheden van klasse 4”.

2. De resultaten van de tests op het controlemonster in het laboratorium van het onderzoekscentrum „SGS Balgaria” EOOD, evenals de resultaten van de eerdere analyses, tonen aan dat het product niet valt onder de definitie van „kerosine” (inclusief alle mogelijke toepassingen van de kerosinefractie).

III.3. Op grond van het in deze procedure bevolen chemische deskundigenonderzoek heeft de Varnenski rayonen sad vastgesteld dat de litigieuze motorbrandstof beantwoordt aan de definitie van brandstof bestemd voor gebruik in arctische klimaatzones of onder barre winterse omstandigheden van klasse 4 (waarvan de eigenschappen zijn vastgelegd in norm EN 590:2014, die de normen EN 590:2004 en EN 590:1999 vervangt) en heeft hij dan ook op 20 oktober 2016, bij beschikking nr. 1856, het boetebesluit in de bestuursstrafrechtelijke zaak nr. 1383/2016 nietig verklaard.

III.4. Het douanekantoor Varna heeft tegen genoemde beslissing van 20 oktober 2016 beroep in cassatie ingesteld, dat ontvankelijk is en derhalve ten gronde kan worden getoetst.

IV. Toepasselijke bepalingen

A. Nationaal recht

1. Procesrechtelijke bepalingen

2. Materieelrechtelijke bepalingen

IV.A.1. De toepasselijke procesrechtelijke wetgeving bestaat uit de Zakon za administrativnite narushenia i nakazania (wet op bestuursrechtelijke inbreuken en sancties), gepubliceerd in de DV nr. 92/1969 [OMISSIS], de Administrativno-protsesualen kodeks (wetboek bestuursprocesrecht), gepubliceerd in de DV

[redacted]

nr. 2000/2006 [OMISSIS] **[Or. 6]** [OMISSIS], de Nakazatelno-protsesualen kodeks (wetboek van strafvordering), gepubliceerd in de DV nr. 86 van 28 oktober 2005, van kracht sinds 29 april 2006 [OMISSIS].

IV.A.2. Overeenkomstig artikel 59, lid 1, van de wet op bestuursrechtelijke inbreuken en sancties kan tegen het boetebesluit en het elektronische boetebesluit in beroep worden gegaan bij de rechter in wiens district de inbreuk is begaan of beëindigd, of in het geval van in het buitenland begane inbreuken, bij de Sofiyski rayonen sad (districtsrechter Sofia).

IV.A.3. Krachtens artikel 63, lid 1, van de wet op bestuursrechtelijke inbreuken en sancties beoordeelt de Rayonen sad, enkelvoudige kamer, de zaak ten gronde en wijst hij een vonnis waarbij het boetebesluit of het elektronische boetebesluit kan worden bevestigd of gewijzigd of nietig kan worden verklaard. Tegen de uitspraak kan op de in het wetboek van strafvordering bedoelde gronden en overeenkomstig hoofdstuk 12 van het wetboek bestuursprocesrecht cassatieberoep worden ingesteld bij de Administrativen sad (hogere bestuursrechter).

IV.A.4. De ten gronde toepasselijke wet is de Zakon za Mitnitsite (douanewet), gepubliceerd in de DV nr. 15 van 6 februari 1998, die in werking is getreden op 1 januari 1999 [OMISSIS]. De bestuursstrafrechtelijke aansprakelijkheid van [redacted] Dolna Banya, berust op artikel 234, lid 3, punt 1, juncto artikel 234, lid 1, punt 1, van de douanewet.

IV.A.5. Art. 234 van de thans geldende douanewet luidt als volgt:

Artikel 234. [OMISSIS] (1) Hij die zich schuldig maakt aan of een poging onderneemt tot het geheel of gedeeltelijk ontwijken van:

1. de betaling van, of het stellen van zekerheid voor, douaneschulden of andere door de douaneautoriteiten te innen heffingen, of

2. een verbod of beperkingen op de in- of uitvoer van goederen of handelspolitieke maatregelen

wordt wegens douanefraude bestraft.

(2) Bij douanefraude worden natuurlijke personen, rechtspersonen en eenmanszaken bestraft met een geldboete van 100 tot 200 %

1. van het totaal aan ontweken heffingen in geval van een inbreuk in de zin van lid 1, punt 1;

2. van de douanewaarde van de goederen in geval van een inbreuk in de zin van lid 1, punt 2.

(3) Indien de douanefraude betrekking heeft op goederen die zijn onderworpen aan accijns, wordt aan natuurlijke personen, rechtspersonen en eenmanszaken een geldboete opgelegd van 150 tot 250 %

1. van het totaal aan ontweken heffingen in geval van een inbreuk in de zin van lid 1, punt 1; **[Or. 7]**

2. van de douanewaarde van de goederen in geval van een inbreuk in de zin van lid 1, punt 2.

(4) [OMISSIS]

In geval van douanefraude worden de goederen waarop de inbreuk betrekking heeft, ongeacht de daarop rustende eigendomsrechten, verbeurd aan de staat; in geval de goederen niet meer voorhanden zijn of zijn vervreemd, wordt gelast dat de waarde ervan ter hoogte van hun douanewaarde wordt vergoed, tenzij de waarde van de ontweken rechten en/of andersoortige heffingen niet meer bedraagt dan 35 % van de douanewaarde van de goederen.

IV.A.6. De materieel toepasselijke wet is de ZADS, die is gepubliceerd in de DV nr. 91 van 15 november 2005 en in werking is getreden op 1 januari 2006.

IV.A.7. Art. 13 ZADS, in de thans geldende versie, luidt als volgt:

„Artikel 13 ZADS [OMISSIS]

(1) ‚Energieproducten' zijn producten die vallen onder:

1. de GN-codes 1507 tot en met 1518, indien zij bestemd zijn om als verwarmings- of motorbrandstof te worden gebruikt;

2. de GN-codes 2701, 2702 en 2704 tot en met 2715;

3. de GN-codes 2901 en 2902;

4. GN-code 2905 11 00 en niet van synthetische oorsprong zijn, indien zij bestemd zijn om als verwarmings- of motorbrandstof te worden gebruikt;

5. GN-code 3403;

6. GN-code 3811;

7. GN-code 3817;

8. GN-code 3824 90 99, inclusief biodiesel, indien zij bestemd zijn om als verwarmings- of motorbrandstof te worden gebruikt.

Krachtens artikel 32, lid 1, punt 4, ZADS, in de ten tijde van de invoer – op 10 augustus 2015 – geldende versie (DV nr. 94 van 30 november 2012), bedroeg

het accijnstarief voor kerosine die valt onder GN-code 2710 19 25, 645 BGN per 1000,00 liter.

B. Unierecht

IV.B.1. Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB 1992, L 302, blz. 1). **[Or. 8]**

IV.B.2. Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB 1987, L 256, blz. 1).

IV.B.3. Toelichtingen op de gecombineerde nomenclatuur van de Europese Unie (PB 2011, C 137, blz. 1), hoofdstuk 27 (minerale brandstoffen, aardolie en distillatieproducten daarvan).

IV.B.4. [redacted] verweerster in cassatie, heeft aangevoerd dat de norm BDS EN 590:2009 van toepassing is. Na inlichtingen te hebben ingewonnen bij het Bulgaarse instituut voor normalisatie (hierna: „BDS") stelt de rechter vast dat de norm BDS EN 590:2009 is vervangen door de norm BDS EN 590:2014. De rechter heeft de tekst daarvan opgevraagd en van toepassing verklaard op de onderhavige zaak. In punt 5.6.1, tabel 3, opmerking „g"), wordt uiteengezet dat *het mogelijk is de definitie van gasolie zoals opgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief van de Europese Unie niet toe te passen op de klassen die bestemd zijn om te worden gebruikt in arctische klimaatzones of onder barre winterse omstandigheden*. Norm EN 590:2014 stemt inhoudelijk overeen met de Europese norm (EN). De tekst daarvan kan worden opgevraagd bij het Europees Comité voor Normalisatie via de officiële website *https://www.cen.eu*//.

V. Juridische beoordeling

V.1. Naar aanleiding van beroepen van dezelfde vennootschap heeft de Adminstrativen sad Varna reeds in eerste aanleg de volgende uitspraken gedaan: uitspraak nr. 2435 van 14 december 2016 in de bestuursrechtelijke zaak nr. 30/2016, uitspraak nr. 2608 van 22 december 2016 in de bestuursrechtelijke zaak nr. 29/2016 en uitspraak nr. 2539 van 14 december 2016 in de bestuursrechtelijke zaak nr. 28/2016. In deze uitspraken wordt het volgende overwogen:

„De door verzoekster ingeroepen norm EN 590 behelst vereisten met betrekking tot de procedures en methoden voor onderzoek van voor de markt bestemde en op de markt gebrachte dieselmotorbrandstoffen voor de automobielsector. De norm bevat geen gegevens over de tariefindeling van de desbetreffende brandstoffen. Voorts bevat blz. 7 van de norm een tabel met de vereisten waaraan de brandstoffen moeten voldoen. Bij de vermelding van de destillatiekenmerken worden nogmaals de kenmerken van „zware olie" genoemd: bij destillatie daarvan

tot 250 graden celsius overdestilleert 65 % van het volume, en tot 350 graden celsius overdestilleert 85 % van het volume. De rechter begrijpt aantekening d bij tabel 2b van norm 590 – ‚Het is mogelijk de definitie van het gemeenschappelijk douanetarief voor gasolie niet toe te passen op de klassen die bestemd zijn om te worden gebruikt in arctische klimaatzones of onder barre winterse omstandigheden' – aldus dat dergelijke motorbrandstoffen als ‚gasolie' kunnen worden omschreven, zonder dat zij onder de desbetreffende tariefindeling hoeven te vallen. Zoals hierboven is uiteengezet, legt deze norm de vereisten inzake de kwaliteit van de brandstof vast en er valt niet aan te nemen dat dit van invloed is op de tariefposten van de GN. Daar de GN criteria voor de classificatie van de soorten oliën – zware, halfzware en lichte – heeft vastgesteld, dient de litigieuze motorbrandstof aan de hand van deze destillatiekenmerken te worden ingedeeld voor de tariefbehandeling. Alle andere kwalitatieve wijzigingen van de motorbrandstof – cetaanindex, troebelingspunt, vriespunt etc. – kunnen er weliswaar toe leiden dat de dieselmotorbrandstof in een andere klasse wordt ingedeeld, maar zij kunnen niet van invloed zijn op de tariefindeling." Dit citaat is afkomstig uit uitspraak nr. 2535, gewezen op 14 december 2016 in de bestuursrechtelijke zaak nr. 30/2016. In beide andere uitspraken zijn de overwegingen op dit punt in dezelfde zin geformuleerd.

V.2. De kamer kent geen rechtspraak van het Hof van Justitie die betrekking heeft op dezelfde feiten.

VI. Argumenten en conclusies van partijen [Or. 9]

VI.1. Verzoeker in cassatie, het douanekantoor Varna, stelt dat de norm EN 590, waar [redacted] zich op beroept, betrekking heeft op de vereisten waaraan het onderzoek van voor de markt bestemde en aan de markt geleverde motorbrandstof voor de automobielsector moet voldoen, en op de methoden die daarbij dienen te worden gevolgd, maar dat [deze vereisten en methoden] niet bepalend zijn voor de tariefindeling van de motorbrandstoffen met het oog op de heffing van rechten bij invoer in de Europese Unie.

VI.2. Verweerster in cassatie voert verweer tegen het cassatieberoep en beroept zich op de regel van norm EN 590 op grond waarvan „het mogelijk is de definitie van gasolie in de zin van het gemeenschappelijk douanetarief niet toe te passen op klassen die bestemd zijn om te worden gebruikt in arctische klimaatzones of onder barre winterse omstandigheden". Volgens haar is deze regel ook voor de tariefindeling van belang.

VI.3. In dit stadium van de cassatieprocedure is de vertegenwoordiger van het parket van het district Varna van mening dat het cassatieberoep ontvankelijk is.

VII. Gronden van de prejudiciële verwijzing

VII.1. In deze procedure treedt de rechter op als cassatierechter en staat tegen zijn uitspraak geen rechtsmiddel open, ook geen beroep van het openbaar ministerie.

Uit het voorwoord van document EN 590 blijkt eenduidig dat het de eisen van richtlijn 98/70/EG, zoals gewijzigd door richtlijn 2003/17/EG, 2009/17/EG en 2011/63 EG, overneemt. De datering van alle genoemde methoden die bij het onderzoek moeten worden gevolgd om aan de eisen van de Europese Commissie te voldoen, is voorzien van de garantie van het technisch comité CEN/TC 19 (gasvormige en vloeibare motor- en andere brandstoffen, smeermiddelen en aanverwante aardolieproducten, van biologische of synthetische oorsprong) dat de herziene versies even nauwkeurig of nauwkeuriger zijn. Dit betekent dat kan worden betwijfeld of de in de GN en de GN-toelichtingen gereguleerde onderzoeksmethoden met het oog op de tariefindeling, begripsmatig voldoende precies en betrouwbaar zijn. Het komt de rechter voor dat een uitlegging van het Unierecht nodig is waar het gaat om de toepassing van de aantekening bij norm EN 590 die luidt: „*Het is mogelijk de definitie van gasolie in de zin van het gemeenschappelijk douanetarief niet toe te passen op klassen die bestemd zijn om te worden gebruikt in arctische klimaatzones of onder barre winterse omstandigheden*”. Taalkundig gezien duidt de formulering „**het is mogelijk**” niet op een verplichting, maar op een keuzemogelijkheid, maar er is geen duidelijkheid over de toepassingscriteria en de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende douaneautoriteiten, noch over de vraag of de door de norm opgelegde vereisten en onderzoeksmethoden maatgevend zijn voor de tariefindeling van de motorbrandstoffen, die bepalend is voor de invoerheffing. Indien geen eenduidig antwoord op de gestelde vraag wordt gegeven, werkt dat rechtsonzekerheid en schendingen van het Unierecht in de hand. Dit zou leiden tot tekorten in de staatsbegroting of de begroting van de Europese Unie of juist tot het omgekeerde resultaat, namelijk dat ten onrechte belastingen of rechten worden geheven. De enige procedurele mogelijkheid voor de rechter om de procedure af te ronden en daarbij zijn verplichting na te komen om het materiële recht juist toe te passen en de voorrang van het Unierecht te eerbiedigen, bestaat erin bij het Hof een verzoek om een prejudiciële beslissing in te dienen.

Gelet op bovenstaande overwegingen en de aan hem voorgelegde feiten is de verwijzende rechter van oordeel dat het voor de beslechting van het geschil geoorloofd en onvermijdelijk is dat hij het Hof om een prejudiciële beslissing verzoekt en dat een dergelijk verzoek in ieder geval noodzakelijk is in de zin van artikel 267, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie om de reikwijdte van de werkingssfeer van uitvoeringsverordening (EU) nr. 791/2001 van de Raad te bepalen.[1]

[1] Nvdv.: Kennelijke vergissing van de verwijzende rechter. Deze zaak heeft immers, anders dan die verordening, geen betrekking op antidumpingrechten. Het gaat hier om de tariefindeling van de litigieuze goederen.

Op deze gronden [OMISSIS] geeft de Administrativen sad Varna [OMISSIS], kamer voor cassatiezaken, overeenkomstig artikel 267, derde alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: „VWEU”) **[Or. 10]** de volgende

BESCHIKKING:

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt overeenkomstig artikel 267, eerste alinea, onder b), VWEU om een prejudiciële beslissing verzocht over de volgende vragen:

1. Betekent de regel in de toelichting bij tabel 3 van norm EN 590 (thans EN 590:2014), die bepaalt dat „[h]et [...] mogelijk [is] de definitie van gasolie in de zin van het gemeenschappelijk douanetarief niet toe te passen op de klassen die bestemd zijn voor gebruik in arctische klimaatzones of onder barre winterse omstandigheden”, dat het mogelijk is om bij de bepaling van de tariefindeling van deze soort motorbrandstof de algemene voorschriften in aanvullende aantekening 2 bij hoofdstuk 27, onder d) en e), van de gecombineerde nomenclatuur niet toe te passen?

2. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord en de goederen waar de douaneschuld betrekking op heeft, beantwoorden aan de definitie van „dieselmotorbrandstof bestemd voor gebruik in arctische klimaatzones of onder barre winterse omstandigheden” van norm EN 590, moeten deze dan worden ingedeeld onder tariefpost 2710 19 43 van de gecombineerde nomenclatuur voor „gasolie”, of zijn de algemene voorschriften in aanvullende aantekening 2 bij hoofdstuk 27, onder d) en e), van de gecombineerde nomenclatuur van toepassing?

3. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, volgens welke criteria moet dan worden beoordeeld wanneer de definitie van gasolie in de zin van het gemeenschappelijk douanetarief van de Europese Unie moet worden toegepast en wanneer voor de tariefindeling van de goederen de door norm EN 590 opgelegde vereisten en onderzoeksmethoden in acht moeten worden genomen?

4. Volstaan de in aanvullende aantekening 2 bij hoofdstuk 27, onder d) en e), van de gecombineerde nomenclatuur genoemde methoden en indicatoren om een product volledig en nauwkeurig als „gasolie” te kunnen identificeren, of moeten alle chemische indicatoren die voor het product kenmerkend zijn, bij het onderzoek worden betrokken?

[OMISSIS]